

VII NIEDZIELA WIELKANOCNA – WNIEBOWSTĄPIENIE PAŃSKIE

Czytanie z Dziejów Apostolskich

(Dz 1, 1-11)

Pierwszą Księgę napisałem, Teofilu, o wszystkim, co Jezus czynił i czego nauczał od początku aż do dnia, w którym dał polecenia apostołom, których sobie wybrał przez Ducha Świętego, a potem został wzięty do nieba. Im też po swojej męce dał wiele dowodów, że żyje: ukazywał się im przez czterdzieści dni i mówił o królestwie Bożym. A podczas wspólnego posiłku przykazał im nie odchodzić z Jerozolimy, ale oczekiwać obietnicy Ojca: «Słyszeliście o niej ode Mnie – mówił – Jan chrzczył wodą, ale wy wkrótce zostaniecie ochrzczeni Duchem Świętym». Zapytywali Go zebrani: «Panie, czy w tym czasie przywrócisz królestwo Izraela?»

Odpowiedział im: «Nie wasza to rzecz znać czasy i chwile, które Ojciec ustalił swoją władzą, ale gdy Duch Święty zstąpi na was, otrzymacie Jego moc i będziecie moimi świadkami w Jeruzalem i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi». Po tych słowach uniósł się w ich obecności w górę i obłok zabrał Go im sprzed oczu. Kiedy jeszcze wpatrywali się w Niego, jak wstępował do nieba, przystąpili do nich dwaj mężowie w białych szatach. I rzekli: «Mężowie z Galilei, dlaczego stoicie i wpatrujecie się w niebo? Ten Jezus, wzięty od was do nieba, przyjdzie tak samo, jak widzieliście Go wstępującego do nieba».

OTO SŁOWO BOŻE

Psalm responsoryjny

(Ps. 47 (46), 2-3.6-7, 8-9 (R.: por. 6))

Pan wśród radości wstępuje do nieba

Wszystkie narody, klaskajcie w dłonie, *
radosnym głosem wykrzykujcie Bogu,
bo Pan Najwyższy i straszliwy, *
jest wielkim Królem nad całą ziemią.

Pan wśród radości wstępuje do nieba

Bóg wstępuje wśród radosnych okrzyków, *
Pan wstępuje przy dźwięku trąby.

Śpiewajcie psalmy Bogu, śpiewajcie, *
śpiewajcie Królowi naszemu, śpiewajcie.

Pan wśród radości wstępuje do nieba

Gdyż Bóg jest Królem całej ziemi, *
hymn zaśpiewajcie!

Bóg króluje nad narodami, *

Bóg zasiada na swym świętym tronie.

Pan wśród radości wstępuje do nieba

Czytanie z Listu Świętego Pawła Apostoła do Efezjan

(Ef 4, 1-13)

Bracia: Zachęcam was ja, więzień w Panu, abyście postępowali w godny powołania, do jakiego zostaliście wezwani, z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znosząc siebie nawzajem w miłości. Usiłujcie zachować jedność Ducha dzięki więzi, jaką jest pokój. Jedno jest Ciało i jeden Duch, bo też zostaliście wezwani do jednej nadziei, jaką daje wasze powołanie. Jeden jest Pan, jedna wiara, jeden chrzest. Jeden jest Bóg i Ojciec wszystkich, który jest i działa ponad wszystkimi, przez wszystkich i we wszystkich. Każde-

mu zaś z nas została dana łaska według miary daru Chrystusowego. On też ustanowił jednych apostołami, innych prorokami, innych ewangelistami, innych pasterzami i nauczycielami, aby przysposobili świętych do wykonywania posługi dla budowania Ciała Chrystusowego, aż dojdziemy wszyscy razem do jedności wiary i pełnego poznania Syna Bożego, do człowieka doskonałego, do miary wielkości według Pełni Chrystusa.

OTO SŁOWO BOŻE

Alleluja, Alleluja, Alleluja!

Idźcie i nauczajcie wszystkie narody.
Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata. **Alleluja, Alleluja, Alleluja!**

Słowa Ewangelii według św. Marka

(Mk 16, 15-20)

Jezus, ukazawszy się Jedenastu, powiedział do nich: „Idźcie na cały świat i głoscie Ewangelię wszelkiemu stworzeniu! Kto uwierzy i przyjmie chrzest, będzie zbawiony; a kto nie uwierzy, będzie potępiony. Te zaś znaki towarzyszyć będą tym, którzy uwierzą w imię moje: złe duchy będą wyrzucać, nowymi językami mówić będą, węże będą do rąk i jeśli by co zatrutego wypili,

nie będzie im szkodzić. Na chorych ręce kłaść będą, a ci odzyskają zdrowie”. Po rozmowie z nimi Pan Jezus został wzięty do nieba i zasiadł po prawicy Boga. Oni zaś poszli i głosili Ewangelię wszędzie, a Pan współdziałał z nimi i potwierdzał naukę znakami, które jej towarzyszyły.

OTO SŁOWO PAŃSKIE

Nowenna Jubileuszowa—Małżeństwo i Rodzina

„Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze ziemi, tej ziemi”. Ześlij o Panie, swego Ducha, na wszystkich małżonków. Umacniaj ich miłość i wierność. Obdarzaj ich upragnionym potomstwem i wspieraj w tworzeniu szczęśliwej rodziny.

Małżeństwo i Rodzina w nauczaniu Jana Pawła II

Jan Paweł II był wielkim człowiekiem. Papież, który nie bał się stawać w obronie człowieka oraz pomagać potrzebującym. Jego przemowy zawsze budziły w ludziach uznanie i szacunek oraz pomagały kreować wizję dalszego życia każdego z nas. Papież zwrócił również uwagę na zagadnienia małżeństwa i rodziny. Jego nauczania zawarte w książkach, taśmach wideo itp. nadal inspirują oraz wywierają wpływ na młodych ludzi.

Polski Papież pokładał wiarę w młodym, dorastającym pokoleniu. Jest ono bowiem nadzieją i przyszłością społeczeństwa, które powinno poznać chrześcijańską wiarę i kierować się nią podczas dalszego życia. Człowiek został stworzony na podobieństwo Boga, dlatego jest również stworzony do miłości. Dzięki temu darowi mamy możliwość stworzenia szczerego małżeństwa, które będzie oparte na wzajemnym szacunku, oddaniu, przyjaźni, zaufaniu i wzajemnej miłości. Najważniejsze jest, aby odnaleźć własne powołanie oraz drogę, którą powinniśmy podążać. Powinniśmy zaufać Bogu. Jan Paweł II doskonale wiedział jakiej presji ulegają młodzi ludzie, dlatego pragnął pomóc im w dokonaniu właściwego wyboru. Małżeństwo to poważna decyzja, której nie należy podejmować pochopnie. Należy zdawać sobie sprawę z odpowiedzialności za drugą osobę oraz obietnic, które są wzajemnie składane. Zawierając małżeństwo musimy być świadomi tego, że stworzyliśmy rodzinę. Tej właśnie świadomości pragnął Papież. Był przeciwny rozwodom, które nie tylko niszczą związek małżeński, ale wpływają negatywnie na całą rodzinę. To właśnie w celu zapobiegania takim sytuacjom papież wszczepiał w młodych ludzi nauki chrześcijańskie, pomagał odnaleźć właściwą drogę życiową, a przede wszystkim miłość do drugiego człowieka. Dzięki temu stał się autorytetem młodego pokolenia, które wierzą w jego słowa i szczerzy przekaz.

Nawiązując do małżeństwa Papież Jan Paweł II przytaczał kolejne jego aspekty. Zawierając małżeństwo stajemy się rodziną. Składamy obietnice wobec Boga, iż będziemy wierni naszemu partnerowi aż do śmierci i wychowamy potomstwo w wierze katolickiej. Jan Paweł II wiedział, że wiele ludzi nie zdaje sobie sprawy z tego, jak poważne zobowiązanie przyjęli. Poprzez swoje nauki pragnął odpowiednio nakierować młode rodziny, aby starały się wypełnić obietnicę. Według Jana Pawła II rodzina jest odpowiedzialna za wychowanie swoich dzieci.

To właśnie one są przyszłością i powinno się je obdarzyć szczególną opieką. Papież zwracał uwagę na to, że najczęściej wzorce postępowania i zachowania w danych sytuacjach dzieci wynoszą poprzez obserwację ro-

dziców. Jeśli w rodzinie zabraknie miłości, szacunku i zrozumienia to w efekcie dziecko będzie powielalo ten wzorec rodziny. Jeśli tylko rodzina kierowałaby się nauką chrześcijańską z pewnością nie dochodziłoby do takich sytuacji. Rodzina to w pewnym rodzaju otoczka, w której kształtuje się nowa istota, nowa osobowość i jednostka społeczna, która w przyszłości również będzie miała szansę założyć rodzinę. To, co zostanie wpojone podczas rozwoju w rodzinie z pewnością zaowocuje w przyszłości i nie zostanie tak szybko zapomniane. Każdy człowiek ma prawo do własnego rozwoju. Jeśli jednak już w młodości zostanie pozbawiony najcenniejszych czynników jak: miłość, szacunek, bezpieczeństwo itp. nie będzie mógł prawidłowo dojrzeć oraz wybrać właściwej dla siebie drogi życia.

Kolejnym aspektem w życiu rodzinnym, na który Jan Paweł II zwrócił uwagę jest fakt, że powinniśmy dbać zarówno o swoje potomstwo jak i rodziców, którzy dali nam życie. Nigdy nie przestajemy być synem lub córką, tak jak i matką oraz ojcem. Należy o tym pamiętać, ponieważ wiąże się to z pewnymi obowiązkami i zobowiązaniami. Wzajemny szacunek, miłość i pomoc jest w rodzinie bardzo ważna, ponieważ dzięki temu kształtują się nierozzerwalne więzi. Polski Papież kochał swoją rodzinę oraz szanował swoich rodziców za trud włożony w jego wychowanie. Nawoływał ludzi do tego, aby także zaczęli doceniać siłę i potęgę rodziny oraz tak jak to mówi Przykazanie Boże: Czcij ojca swego i matkę swoją.

Zawierając małżeństwo tworzymy rodzinę, powołujemy na świat potomstwo, wychowujemy je w wierze katolickiej. Te wszystkie kroki tworzą pewną historię rodziny, z której dzieci biorą przykład. Dlatego tak ważne jest, aby rodzina żyła w jedności, bez rozwodów, zbędnych kłótni i złych czynów. Jan Paweł II zwracał uwagę na to, że rodzina bezpośrednio wpływa na rozwój młodego człowieka, na jego decyzje oraz przyszłe wybory. Aby móc być dobrym przykładem i wskazówką dla swojego syna bądź córki – to my sami musimy stać się jeszcze lepszymi ludźmi i stworzyć kochającą się rodzinę.

Nauki Jana Pawła II nadal pomagają wielu ludziom rozwiązać ich problemy, odpowiedzieć na nurtujące ich pytania bądź wątpliwości. Rodzice są odpowiedzialni za wychowanie młodego pokolenia. Rodzina, która została oparta na wartościach chrześcijańskich, miłości, szacunku i zaufaniu to rodzina, której nic nie złamie. Tego właśnie potrzebuje młody, dojrzewający i kształtujący swoją osobowość człowiek. Jan Paweł II doskonale o tym wiedział i tę wiedzę mądrze i skutecznie przekazywał dalej. Stał się autorytetem wielu ludzi, którzy wierzą w jego słowa i starają się je realizować każdego dnia. Z pewnością jego nauczania są wartością dla wielu młodych małżeństw i rodzin.

<https://pl.wikipedia>

Św. Stanisław patron miesiąca maja w Sanktuarium Najświętszej Rodziny w Krakowie

Św. Stanisław urodził się w 1030 roku w Szczepanowie, niewielkiej wsi położonej w Małopolsce. Jego rodzice mieli szlacheckie pochodzenie, dlatego też od najmłodszych lat dbali o gruntowne wykształcenie syna. Stanisław uczył więc najpierw w domu, pod okiem prywatnych nauczycieli, później u benedyktynów w Tyńcu, aż w końcu wyjechał na studia za granicę. Źródła nie są zgodne co do miejsca, w którym studiował, jedne podają, że było to Leodium w Belgii, inne – Paryż. Pewne natomiast jest to, że skończył teologię i prawo, a po powrocie do kraju w 1060 roku przyjął święcenia kapłańskie. Ówczesny biskup krakowski Lambert Sula mianował go kanonikiem katedry na Wawelu. Stanisław swoją pobożnością, dobrotliwością i prostotą ducha bardzo szybko zyskał sobie wiernych, którzy chętnie przychodzili do niego po porady i prośby o wstawiennictwo u króla Bolesława Śmiałego. Polski władca, który był człowiekiem bardzo porywczym niezwykle cenił sobie młodego kanonika, aż do tego stopnia, że po śmierci biskupa Lamberta wskazał Stanisława jako jego następcę.

W 1072 roku Stanisław przyjął sakrę biskupią. Nowy biskup krakowski przyczynił się do przywrócenia w 1075 roku metropolii w Gnieźnie, czym zasłużył się nie tylko dla Kościoła, ale również dla całego kraju, uniemożliwiając metropolii magdeburskiej kontrolę nad polskimi diecezjami. Jednak stosunki jakie panowały między królem Bolesławem Śmiałym a biskupem Stanisławem zaczęły się diametralnie zmieniać, gdyż duchowny otwarcie krytykował postępowanie władcy i oskarżał go o moralny upadek narodu. Bolesław Śmiały zamiast sprawować władzę nad powierzonym sobie ludem, wolał organizować wojsko i jeździć do sąsiednich krajów, by tam brać udział w zbrojnych walkach i hulankach rycerskich. W tym czasie w kraju panoszyło się bezprawie, szerzyła się niemoralność.

Biskup Stanisław wielokrotnie wzywał króla do powrotu do kraju i przywrócenia porządku. Podczas jednej z wypraw na Ruś rycerze zaczęli potajemnie opuszczać króla, gdy ten tygodniami bawił się w najlepsze. Kiedy Bolesław wrócił do kraju, na niewiernych rycerzy czekała okrutna kara, co wywołało ostrą krytykę ze strony biskupa Stanisława. Postawa duchownego jeszcze bardziej rozłościła króla, który wydał na niego wyrok śmierci. Nikt jednak nie ważył się podnieść ręki na krakowskiego biskupa.

11 kwietnia 1079 roku król Bolesław Śmiały wtargnął do kościoła na Skalce i zamordował biskupa Stanisława, podczas sprawowania mszy świętej, uderzając go w głowę, a później nakazał poćwiartować jego ciało. Wiadomość o męczeńskiej śmierci szybko rozniosła się po całej Polsce. Król musiał uciekać z kraju, prawdopodobnie zamknął się w benedyktyńskim klasztorze w Osjaku, gdzie odbywał surową pokutę. Krakowski biskup został pochowany w katedrze na Wawelu.

Kult św. Stanisława rozpoczął się z chwilą przeniesienia jego zwłok na Wawel, w 10 lat po śmierci. 8 września 1253 roku papież Innocenty IV dokonał uroczystej kanonizacji biskupa Stanisława w bazylice św. Franciszka w Asyżu.

W Polsce ogłoszono to na ogólnonarodowej uroczystości w Krakowie 8 maja 1254 roku. Kult św. Stanisława odegrał ogromną rolę w zjednoczeniu rozbitego na dzelnice państwa polskiego.

W 1595 r. papież Klemens VIII rozszerzył liturgiczną uroczystość św. Stanisława na cały Kościół.

Jak twierdzą historycy, książęta piastowscy poczynając od Mieszka I aż do XII wieku sprawowali rządy w sposób okrutny, nie licząc się ze swymi poddanymi, i dopiero otwarty bunt bp. Stanisława i wspierających go możnowładców zmienił tę tendencję. Od tego momentu można również mówić o kształtowaniu się niezależnego od władzy świeckiej autorytetu Kościoła na ziemiach polskich, a wręcz o narodzinach tradycji, że Kościół ma prawo do występowania w roli „autonomicznego sumienia” w życiu publicznym, a nie jako religijne ramię wspierające władców. Ta właśnie tradycja nazaczyła całą późniejszą historię Polski i Rzeczypospolitej. A rozwijający się kult św. Stanisława, w kolejnych wiekach umacniał ją, co okazało się zbawienne dla

narodu w czasach opresji oraz totalitaryzmów.

Większość polskich diecezji czci św. Stanisława jako głównego patrona. Papież Jan XXIII w 1963 roku ustanowił św. Stanisława – wraz ze św. Wojciechem i Najświętszą Maryją Panną Królową Polski – pierwszorzędnym patronem Polski. Święty Jan Paweł II nazwał go „patronem chrześcijańskiego ładu moralnego”.

Relikwie św. Stanisława spoczywają w katedrze na Wawelu. W ikonografii chrześcijańskiej św. Stanisław jest przedstawiany w stroju pontyfikalnym z pastorałem. Jego atrybutami są miecz i palma męczeńska. Bywa ukazwany z orłem – godłem Polski.

Tradycja procesji z relikwiami św. Stanisława sięga średniowiecza. Pierwsza procesja odbyła się po kanonizacji biskupa Stanisława w 1253 roku. W ciągu wieków utrwalił się zwyczaj przejścia z relikwiami Świętego w niedzielę po 8 maja, czyli w oktawę uroczystości patronalnej św. Stanisława.

MODLITWA DO ŚWIĘTEGO STANISŁAWA BISKUPA I MĘCZENNIKA

Boże, który przez świętego Stanisława związałeś Naród polski z Kościołem Chrystusowym zbudowanym na opoście Piotra, przyjmij nasze modlitwy, które Ci składamy i spraw, abyśmy naśladowując świętego patrona, kształtowali nasze życie przez jedność wiary i braterską miłość, a w Ojczyźnie naszej umacniali Chrystusowe Królestwo Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Święty Stanisławie, módl się za nami. W wierze wątpiących utwierdzających, módl się za nami. Patronie we wszystkich potrzebach, módl się za nami. Módl się za nami Święty Stanisławie, abyśmy się stali godnymi obietnic Chrystusowych.

Opracowanie Redakcja (ekai.pl/)

DZIĘKCZYNIENIE ZA ŚWIADKÓW W CZASACH WALKI O NIEPODLEGŁOŚĆ

Boże Ojcze, Synu i Duchu Święty, dziękujemy Ci za błogosławioną Marcelinę Darowską, wzorową żonę i matkę. Po śmierci męża, wraz z Józefą Karską, założyła Zgromadzenie Sióstr Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny. Papież Pius IX błogosławiąc temu dziełu, powiedział: „To zgromadzenie jest dla Polski”. Zgromadzenie od początku miało charakter wychowawczy. Błogosławiona Marcelina wiedziała, że przyszła wolna ojczyzna będzie silna, siłą tworzących ją rodzin, a dobre rodziny mogą budować jedynie mądre, żyjące blisko Boga i właściwie wykształcone kobiety. Wprowadziła nowatorską wówczas zasadę indywidualizacji w nauczaniu.

Boże, Ojcze, Synu i Duchu Święty, dziękujemy Ci za błogosławioną Celinę Borzęcką, mądrą, odważną, pełną miłości i roztropności żonę i matkę. Po śmierci męża, wraz z córką Jadwigą założyła ona Zgromadzenie Sióstr Zmartwychwstania Pana Naszego Jezusa Chrystusa w Kościele, którego zadaniem było prowadzenie szkoły dla dziewcząt, przyszłych dobrych żon i matek, których będzie potrzebowała wolna ojczyzna.

Boże, Ojcze, Synu i Duchu Święty, dziękujemy Ci za Antoniego i Józefinę Ledóchowskich, rodziców św. Urszuli, założycielki Sióstr Urszulanek SJK i bł. Marii

Teresy nazywanej „Matką Afryki”. To oni, a zwłaszcza matka Józefina, z pochodzenia Szwajcarka, byli pierwowzorem dla słów wypowiedzianych przez ich świętą córkę: „Na kolanach świętych matek wychowują się święci. Na kolanach matki, przy sercu matki dziecko najpewniej, najlepiej uczy się kochać Pana Jezusa”.

Boże, Ojcze, Synu i Duchu Święty, dziękujemy Ci za św. Zygmunta Gorazdowskiego, który założył pierwszy na ziemiach polskich zakład dla samotnych matek i porzuconych niemowląt. W Zakładzie Dzieciątka Jezus, w którym opiekę znajdowały porzucone niemowlęta, do końca życia założyciela znalazło dom około 3 tysięcy dzieci. Stworzył również Towarzystwo Opieki nad Niemowlętami, które dawało schronienie ubogim matkom wychodzącym z zakładu położniczego i ich dzieciom.

Boże, Ojcze, Synu i Duchu Święty, dziękujemy Ci za bł. Kolumbę Gabriel, która założyła zakład zwany „domem rodzinnym” dla młodych robotnic, zapewniający im mieszkanie, utrzymanie i pobyt w środowisku, gdzie mogły rozwijać więzy solidarności i miłości pozwalające w przyszłości na budowanie dobrych rodzin.

Modlitwy z Nowenny Jubileuszowej

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

- W niedzielę, 13 maja tradycyjna procesja ku czci św. Stanisława z Wawelu na Skalkę. Łączymy się duchowo z rzeszami wiernych z całej Polski, a zwłaszcza z naszej archidiecezji, którzy w ten sposób kontynuują wielowiekową tradycję.
- Również 13 maja przypada 101. rocznica objawień NMP w Fatimie i 37. rocznica cudownego ocalenia papieża Jana Pawła II z zamachu na jego życie. Po Mszy św. o godz. 17.00 Nabożeństwo Fatimskie z procesją wokół kościoła, na którą zabieramy różaniec i świece.
- Zapraszamy na nabożeństwa majowe - codziennie o godz. 17.30, a w niedziele po Mszy św. o godz. 17.00. Majówka przy kapliczce osiedlowej koło bloku Aleksandry 27 o godz. 20.00.
- Bardzo dziękujemy wszystkim ofiarodawcom, którzy pamiętali o inwestycyjnym charakterze składki w I niedzielę miesiąca maja. Wyniosła ona 10.636,20 zł i 3,01 Euro, z czego 3.140 zł to ofiary w koperkach. Dziękujemy również za przelewy na konto parafialne, na które w marcu wpłynęła kwota 4.248 zł.
- Wspólnota Żywego Różańca przy naszym Sanktuarium organizuje wyjazd do Częstochowy na Ogólnopolską Pielgrzymkę Żywego Różańca. Wyjazd sprzed Domu Parafialnego w sobotę, 2 czerwca o godz. 6.00 rano. Powrót około godz. 18.30. Koszt wyjazdu 30 zł. Zapisy po Mszach św. w zakrystii.

W kalendarzu liturgicznym nadchodzącego tygodnia:

- poniedziałek: Święto św. Macieja, Apostoła;
- środa: Święto św. Andrzeja Boboli, prezbitera i męczennika, głównego patrona Polski.

Msze święte: w dni powszednie: 6.30*, 7.00, 18.00; w I piątki miesiąca: 6.30*, 7.00, 16.30*, 18.00, 19.30* (* - z wyjątkiem wakacji); w niedziele i święta: 6.30, 8.00, 9.30, 11.00, 12.30*, 17.00, 19.00; w soboty: 18.00.
Godziny otwarcia kancelarii parafialnej: poniedziałek: 16.00 - 17.30; wtorek: 16.00 - 17.30; środa: 16.00 - 17.30; czwartek: 16.00 - 17.30; piątek: 16.00 - 17.30; sobota: 8.30 - 10.00 (z wyjątkiem I piątku i I soboty miesiąca).

Zespół Redakcyjny: ks. Mirosław Dziedzic, Zdzisław Chojnacki, Krystyna Flys, Zdzisława Krzeczowska, Bronisława Kufel - Włodek, Jadwiga Nowakowska

Adres: NASZA FAMILIA ul. Aleksandry 1 30-837 Kraków, tel (12) 658 03 50

e-mail: xmiroslaw@poczta.onet.pl;